

NK SNELSCHAAK ROSMALEN ALEXANDER CALDER NK

Door van Henk van Gool)

In de trein, op weg naar Venlo na de benauwde zege in de KNSB competitie tegen de Ivoren Toren uit Rotterdam, kwam het ter sprake. Joep zag het wel zitten om een team samen te stellen om aan het snelschaakkampioenschap van Nederland te gaan deelnemen. Rainer was er meteen voor te vinden. Beiden deden een rondvraag onder hun teamgenoten die, nog nagenietend van de succesvolle dag en een goede maaltijd, onderuitgezakt in de coupé zaten.

Ik hoefde er niet lang over na te denken. Het was weliswaar lang geleden dat ik met een team aan het NK had deelgenomen, maar een paar weken eerder was ik nog wel gedeeld tweede geworden bij een snelschaaktoernooitje in Horst. Bovendien, zo concludeerde ik na mijn zoveelste nederlaag in een KNSB wedstrijd, was ik hard aan een (straf)training toe.

Een vierde man was niet meteen beschikbaar. Een dag later bleek de vierde 'man' een vrouw: Rainer liet, via Rudi, weten dat Ololi er wel oren naar had.

Zo was het team compleet en reisden we op 15 februari we een weekje later naar Rosmalen om onze krachten te meten met de Nederlandse top op snelschaakgebied.

Vooraf stonden de teams gepubliceerd op de website van het toernooi. Ik ontdekte dat we met een elfde gemiddelde rating (2200) best wel hoog genoteerd stonden.

De absolute topfavoriet was En Passant 1 dat met de zwaargewichten E. L'Ami, D. Reinderman, M. Bosboom en F.

Nijboer er geen twijfel over liet bestaan wat hun intenties waren. We hoopten vooraf in elk geval tegen dit team aan te mogen treden. Daarnaast hadden we nog een appeltje te schillen met Charlois dat ons in de KNSB competitie verslagen had en hier aanwezig was met L. van Wely, E. van den Doel, J. van Overdam en M. de Wit.

Het toernooi was 15 ronden zwitsers in één grote groep, zodat alle 68 teams een kans hadden tegen elkaar uit te komen. Wel werden de teams bij de prijsuitreiking verdeeld in een A-, B- en C-groep zodat de 'recreanten' onder de teams niet bij voorbaat kansloos waren voor een prijs.

Overigens deden diverse ploegen een poging de eerste prijs in de B-groep voor zich op te eisen door drie sterke spelers en één zwakke speler op te stellen, zodat hun gemiddelde rating onder de voor de B-groep gestelde ratinggrens van 2100 bleef.

De bedenktijd was 5 minuten pppp.

De eerste twee ronden waren voor ons walk overs. Sliedrecht 2 en Wageningen werden met 4-0 opzij geschoven. Daarna werd het serieus. Accres 1 (met een gemiddelde rating van 2469) liet weinig van ons heel: 0,5 – 3,5. Na de eerste korte pauze (die telkens om de drie ronden gepland stond, met na de zesde ronde een langere lunchpauze) waren we wat wisselvallig: een 2-2 gelijkspel tegen Koningswaal 1 werd gevolgd door een 4-0 overwinning op Zukertort 2, waarna we een 0,5 – 3,5 zeperd tegen HMC 5 incasseerden. Het moet wel gezegd dat Koningswaal 1 en HMC 5 tot de sterkste B-teams behoorden. HMC 5 won aan het eind van de dag de B-groep ook.

Na de lunchpauze kwamen we echt op stoom. Zukertort 1 werd met 3-1 verslagen. Vervolgens werden Voerendaal 2 en LSG regelrecht vernietigd (4-0). Een belangrijke 2,5-1,5 zege boekten we daarop tegen De Toren Arnhem 1 zodat we na de tiende ronde ineens 4^e stonden in de rangschikking en de laatste vijf ronden aan de toptafels mee gingen doen om de prijzen!

HMC 2 (Elo gem. 2327) was de eerste pittige horde. Het werd een knappe 2-2 gelijkspel.

Hierna kwam Charlois (Elo gem. 2468). Rainer excelleerde hier door met zwart L. van Wely te verslaan. Op bord vier kwam het tweede bordpunt, zodat ook tegen dit sterke team een 2-2 gelijkspel werd behaald. We deden dus nog steeds goed mee!

In ronde dertien volgde de topontmoeting: tegen En Passant 1 (Elo gem. 2546) op tafel 1. Dit team liet zien dat ze terecht het toernooi gingen winnen. We werden kansloos geveegd. Onze enige 0-4 nederlaag die dag. Ololi beklagde zich erover dat M. Bosboom zo'n vreemde partij opstelling koos en dat ze er ondanks een veel betere stukkenontwikkeling toch niet in slaagde van hem te winnen. Ik legde haar geduldig uit dat dit nu eenmaal zijn speelstijl is en dat dat beide spelers dwingt op een onorthodoxe wijze het stellingsprobleem op te lossen. Iets waarin hij excelleert en waar de meeste schakers (zeker in 5 min. partijen) gewoonweg niet toe in staat zijn.

Tegen het tweede team van En Passant (met o.a. Hans Böhm in de gelederen) hadden we pech en verloren we met 1,5 – 2,5. Die uitslag had net zo goed andersom kunnen zijn. In de prijzen zouden we niet vallen, maar we konden nog een mooie klassering behalen als

we in de laatste ronde van Sissa zouden winnen. Dit lukte, met maar liefst 4-0, zodat we in de eindrangschikking op een fraaie 7^e plek eindigden. Kennelijk behoren we bij het snelschaken tot de landelijke (sub)top!

Dank gaat uit naar de organisatie, die de touwtjes strak in handen had, maar deze bij gelegenheid af en toe wat lieten vieren. Zo duurde de laatste pauze wat langer om de liefhebbers van het olympische schaatsen de kans te geven Koen Verweij naar een zilveren plak te zien rijden.

Ik denk dat we een leuke dag achter de rug hebben en met ons viertjes hier aardig ons zelfvertrouwen hebben opgekrikt.

Kampioen werd zoals verwacht En Passant 1. Ze hoefden slechts 3 gelijke spelen toe te staan tegen Charlois, HMC 1 en HMC 2.

De eerste tien teams op een rijtje (totaal 68 teams)

Team	MP	BP
1. En Passant 1 (2546)	27	49
2. Charlois (2468)	24	46
3. Accres 1 (2469)	23	44
4. HMC Calder 1 (2517)	23	40,5
5. En Passant 2 (2281)	23	34,5
6. HMC Calder 2 (2327)	22	40
7. Venlo (2200)	19	38
(8 W, 3 R, 4 V)		
8. HMC Calder 5 (2088)	19	35
9. SC Dordrecht 1 (2208)	18	35
10. Zukertort 1 (2078)	18	33

Opstelling Venlo:

Bord 1: Rainer Montignies

Bord 2: Joep Nabuurs

Bord 3: Ololi Alkhazashvili

Bord 4: Henk van Gool